नागौ धृतराष्ट्रबलाहकौ" भा० स० ९ अ० वरुणसभ्यकथने । तदधिष्ठिते प्रयागस्थे ९ तीर्थभेदे च । "प्रयागं सुप्रतिष्ठानं कम्बलाश्वतरौ तथा । तीर्थं भोगवती चैव वेदिरेषा प्रजापतेः" भा० व० ८५ अ० । प्रयागस्थतीर्थकथने ।

कम्बलबर्हिष पु० अन्धकनृपस्य पुत्रभेदे "कुकुरोभजमानश्च शुचिः कम्बलबर्हिषः" भाग० ९,२४,११ । अन्धकस्येति शेषः । "कुकुरभजमानशुचिकम्बलबर्हिषाख्यास्तथान्धकस्य पुत्राः" तट्टीकायां, श्रीधरधृतपराशरवाक्यम्

कम्बलहार त्रि० कम्बलं हरति हृ—अण् उप० स० । १कम्बलहारके । २ऋषिभेदे पु० तस्य गोत्रापत्यम् इञ् । कम्बलहारि तदपत्ये पुंस्त्री बहुत्वेऽस्त्रियां तस्य लुक् । कम्बलाः तद्गोत्रपुमपत्येषु । [बहु० । २तथर्णयुक्ते त्रि० ।

कम्बलार्ण न० कम्बलरूपमृणम् वृद्धिः । १कम्बलरूपे ऋणे

कम्बलिका स्त्री क्षुद्रः कम्बलः ई—स्वार्थे कन् ह्रस्वः । १क्षुद्रकम्बले । २कम्बलमृगजातिस्त्रियाञ्च । ततः चतुरर्थ्यां पक्षा० फक् । काम्बलकायन तत्सन्निकृष्टदेशादौ त्रि० ।

कम्बलिन् त्रि० कम्बलः गलकम्बलः प्रशस्तोऽस्त्यस्य कम्बल+प्राशस्त्ये इनि । वृषे "गन्त्री कम्बलिवाह्यकम्" अमर० ।

कम्बलिवाह्यक न० कम्बलिना वृषेण वाह्यम् बह—कर्मणि ण्यत् संज्ञायां कन् । वृषवाह्ये शकटे गन्त्र्याम् अमरः ।

कम्बलीय त्रि० कम्बलाय हितं छ । कम्बलसाधने उर्णायाम् । संज्ञायान्तु "कम्बलाच्च संज्ञायाम्" पा० यत् कम्बल्य उर्णापलशते न० ।

कम्बि स्त्री कम्बति अन्नाद्यनया कम्ब—गतौ करणे इन् । दर्व्याम् अमरः (हाता) वा ङीप् कम्बीत्यप्यत्र

कम्बु पुंन० कम—उन् बुक् च, कम्ब—गतौ मृगय्वा० उन् वा । १शङ्खे अमरः । "कम्बोः सपत्नीकृतः" मुरारिः । "महात्मा चारुसर्व्वाङ्गः कम्बुग्रीवोमहाभुजः" भा० व० १६० अ० । २गले ३शम्बूके ४वलये च मेदि० । ५कर्बुरवर्णे पु० ६तद्वति त्रि० । ७ग्रीवायाम् ८नलके च (फाँपाहाड़) स्त्री हेम० स्त्रीत्वे अप्राणिजातित्वात् वा ऊङ् । वलयश्चात्र शङ्खमयः सधवाधार्य्यालङ्कारभेदः । "शतं दासीसहस्राणि तरुण्यो हेमवल्लिकाः । कम्बुकेयूरधारिण्यो निष्ककण्ठ्यः स्वलङ्कृताः" भा० स० ५९ अ० ११ "पिनद्धकम्बुः पाणिभ्यां तृतीयां प्रकृतिं गतः" भा० वि० २ अ० ग्रीवार्थे "प्रतिमुच्य कुण्डले दीर्घे च कम्बूपरि हाटके शुभे" भा० वि० ११ अ० ।

कम्बुकण्ठी स्त्री कम्बुरिव कण्ठोऽस्याः स्वाङ्गत्वात् ङीष् । १कम्बुग्रीवायाम् । स्वार्थे कन् कम्बुकण्ठिकाप्यत्र । बहु० २तथाकण्ठयुक्ते त्रि० स्त्रियां स्वाङ्गत्वात् वा ङीष् ।

कम्बुका स्त्री कम्बुरिव काष्ठेन कायति कै—क । १अश्वगन्धायाम् रत्नमा० । स्वार्थे कन् । कम्बुशब्दार्थे ३ग्रीवायाम् स्त्री

कम्बुकाष्ठा स्त्री कम्बु चित्रवर्णं काष्ठमस्याः । अश्वगन्धायाम् । राजनि० ।

कम्बुग्रीवा स्त्री कम्बुरिव रेखात्रययुता ग्रीवा । शङ्खतुल्यरेखात्रययुक्तायां १ग्रीवायाम् । कम्बुरिव ग्रीवास्य । २तथाभूतग्रीवायुक्ते त्रि० ।

कम्बुग्रीवादि पु० कम्बुग्रीवा आदि र्यस्य । घटत्वजातिव्यञ्जके आकृतिभेदे कम्बुग्रीवापृथुबुध्नोदरप्रभृतयोहि घटत्वजातिव्यञ्जकाः । कम्बुग्रीवादेश्च गुरुत्वात् नावच्छेदकत्वं तेन कम्बुग्रीवादिमान्नास्तीत्यादौ कम्बुग्रीवादेर्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वम् किन्तु "सम्भवति लघौ गुरौ तदभावादिति" न्यायात् समनियतं अनतिरिक्तवृत्ति घटत्वमेव तत्रावच्छेदकम् । इतरत्र गुरुधर्म्मस्यावच्छेदकत्वानङ्गीकारेऽपि शक्यताया अवच्छेदकत्वं स्वीक्रियतएवातः कम्बुग्रीवादिमानिति पदस्य कम्बुग्रीवादिमत्त्वमेव शक्यतावच्छेदकं न घटत्वमिति भेदः इत्याकरे स्थितम् ।

कम्बुपुष्पी स्त्री कम्बुः शङ्ख इव पुष्पमस्याः । शङ्खपुष्प्याम् राजनि० । [इनि ङीप् । शङ्खपुष्प्याम् राजनि० ।

कम्बुमालिनी स्त्री कम्बूनां तत्समपुष्पाणां मालास्त्यस्याः

कम्बू त्रि० कम्ब—गतौ कू अम्मूदृन्भूजम्बूकम्बू इत्यादि० नि० । १परद्रव्यापहारके उज्ज्वल० । कम्बुशब्दात् स्त्रीत्वे ऊङ् । २कम्बुशब्दार्थे स्त्री ।

कम्बोज पु० कम्ब—ओज । १हस्तिभेदे, २शङ्खभेदे मेदि० "पञ्चनदं समारभ्य म्लेच्छाद्दक्षिणपूर्व्वतः । कम्बोजदेशः इत्युक्तः" इत्युक्ते ३देशे च । कम्बोजे जातादि कच्छा० अण् । काम्बोज तज्जातादौ त्रि० मनुष्यतत्स्थयोस्तु वुञ् । काम्बोजको मनुष्यः काम्बोजकं हसितमित्यादीति भेदः । बहुत्वे तु तस्य लुक् कम्बोजाः कम्बोजजातेषु । काम्बोजस्य राजानः "कम्बोजाल्लुक्" पा० लुक् । कम्बोजास्तद्राजेषु । "कम्बोजाः समरे सोढुं तस्य वीर्य्यमनीश्वराः" रघुः । अत्र काम्बोजा इत्यपपाठः राजनि "कम्बोजाल्लुक्" पा० लुग्विधानात् । कम्बोजाभिजनपरत्वे दीर्घपाठः समर्थनीयः इत्येके । कम्बोजोऽभिजनोऽस्य सिन्ध्वा० अण् । काम्बोज कम्बोजदेशाभिजने त्रि० । अयञ्च देशः वृह० स० कूर्म्मविभागे नैर्ऋत्यां दिशि कथितः यथा "नैर्ऋत्यां दिशि देशाः पह्लव